

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. Кюстендил, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Хр. Костадинова

Членове: Веселина Д. Джонева
Мина Цв. Павлова

при участието на секретаря Галина Г. К.а
в присъствието на прокурора В. Ив. М.
като разгледа докладваното от Мина Цв. Павлова Въззивно гражданско дело
№ 20231500500386 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 6966/10.07.2023 г., депозирана от А. Н. К., против решение № 656 от 27.06.2023 г., постановено по гр. дело № 20231520100726 по описа на Районен съд – Кюстендил, с което първоинстанционният съд е отхвърлил молбата на А. Н. К., ЕГН: *****, с адрес: *****, с правна квалификация чл. 14, ал. 4 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, за добавяне на псевдоним - ***, към името на молителя.

С въззивната жалба решението се обжалва изцяло като се поддържа, че същото е неправилно, порочно, нецелесъобразно, незаконосъобразно и постановено в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят твърди, че районният съд неправилно е преценил изложените от него мотиви и искания за прибавянето на псевдоним към името му. Намира противоречие в мотивите, по които съдът е постановил решението си, доколкото едновременно се приемало, че нямало пречка да се прибави исканият от молителя псевдоним и че това би противоречало на обществения ред в Република България. Не било ясно на кой ред противоречало искането на молителя. Поддържа, че първоинстанционният съд е направил тясно и неправилно тълкуване на думата **, като неправилно е ограничил значението ѝ до държавната длъжност. Твърди, че, ** може да се разбира в смисъл на председател, ръководител на организация. Сочи, че искането му е псевдонимът да бъде поставен след името му и допълва, че при представяне на официално лице първо се посочва длъжността, а след това неговото име, поради което не би се стигнало до объркване относно това дали молителят изпълнява длъжността президент. Оспорва псевдонимът, който иска да бъде добавен към името му, да застрашава интересите на държавата, да противоречи на добрите нрави, морала и обществения ред. Поддържа, че разпоредбата на чл. 14, ал. 4 ЗГР не поставя други изисквания за уважаване на молбата, освен лицето да е известно в обществото с псевдоним, което обстоятелство в случая било установено. Съобразно изложеното жалбоподателят моли въззивният съд да отмени изцяло обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да уважи отправената молба.

Община Кюстендил не взема становище по жалбата.

В проведеното по делото открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Кюстендил изразява становище, че решението на първоинстанционния съд е обосновано и законосъобразно, а въззивната жалба е неоснователна, поради което моли същата да бъде оставена без уважение.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбите.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо - постановено е от компетентен съд в рамките на правораздавателната власт на съдилищата по граждански дела и в съответствие с основанията и петитума на искането за съдебна защита.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира от фактическа страна следното:

С решение № 656 от 27.06.2023 г., постановено по гр. дело № 20231520100726 по описа на Районен съд – Кюстендил, е отхвърлена молбата на А. Н. К., ЕГН: *****, с правна квалификация чл. 14, ал. 4 ЗГР, за добавяне на псевдоним - ***, към името на молителя.

По делото са ангажирани гласни доказателства, чрез разпита в първоинстанционното производство на свидетеля Н.И.М., чиито показания настоящият съд кредитира като последователни и изчерпателни. От същите се установява, че свидетелят и жалбоподателят са се запознали през 1993 г. във връзка с упражняваната от свидетеля адвокатска професия. Още тогава А. К. се е представял с прозвището ***. Прозвището се наложило в кв. ***, където по това време живеел жалбоподателят, но последният бил известен със същото не само в споменатия квартал, но включително и в съда и прокуратурата по дела, които е водил. Установява се, че псевдонимът произлиза от упражняваната от жалбоподателя дейност като управител на фирма – президент на фирмата.

Други релевантни към спора писмени или гласни доказателства не са представени по делото.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 4 ЗГР, когато едно лице е известно в обществото с псевдоним, то може по решение на съда да прибави псевдонима към своето име. Думата „псевдоним“ произлиза от гръцки (псевдо - „фалшив“ и онома - „име“) и означава измислено име, използвано от някого като алтернатива на неговото официално име. Така, съобразно тълкуването на думата в „Български тълковен речник“ това е неистинско измислено име на човек на изкуството, с което той подписва произведенията си, а „прякор“ е допълнително име, дадено за присмех, подигравка.

Съгласно чл. 92, ал. 1 от Конституцията на Република България, президентът е държавен глава, олицетворява единството на нацията и представлява Република България в международните отношения. При тълкуване на конституционните норми се установява, че ** е длъжност. До същия извод се достига и при съобразяване значението на думата според Речника на българския език, съставен от Института за български език към БАН. В чл. 14, ал. 4 ЗГР е предвидено добавяне на думи към името, но само когато думата или думите представляват псевдоним, т.е. измислено име. Разпоредбите на ЗГР не могат да се тълкуват разширително, поради което не могат да се добавят думи, означаващи длъжности (в този смисъл решение № 1423/12.01.2009 г. по гр. д. № 4838/2007 г., IV ГО на ВКС и определение № 45/14.01.2014 г. по гр. д. № 4983/2013 г., IV ГО на ВКС). Доколкото думата ** носи значение на конкретна длъжност, а не е измислено име и предвид че *** е членувана форма на думата **, молбата за добавяне на такъв псевдоним към името на въззивника е неоснователна.

С оглед на това, че думата, чието прибавяне се иска, не представлява псевдоним, настоящият въззивен състав не намира за необходимо да обсъжда дали са налице останалите законови предпоставки за уважаване на депозираната молба.

По изложените съображения обжалваното решение на КнРС следва да се потвърди.
Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 656 от 27.06.2023 г., постановено по гр. дело № 20231520100726 г. по описа на Районен съд – Кюстендил.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____